ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

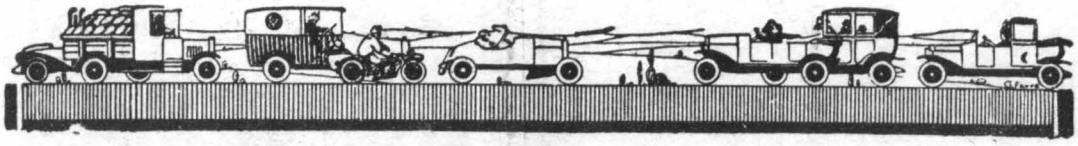

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Γ. Κ α ρ υ σ. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας γιὰ τὸ ποίημά σας :

«Σοὺς καθηγητὰς ντρέπομαι νὰ τὸ δείξω. Στὸ στέλνω ὅμως ἐσένα, ἀγαπητό μου «Μπουκέτο», νὰ μοῦ τὸ κριτικάρῃς, ποὺ εἶσαι ὁ δεύτερος, μπὰ τὰ σχολικὰ μου βιβλία, ἀχάριστος φίλος».

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια, ἀλλὰ τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καλό. Ἰδοὺ :

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Μοσχοβόλα λουλούδια τοῦ τάφου
ποὺ ἀνθίζετε κάθε πρωΐ,
τῆς νεκρῆς τὸ κάλλος ρουφᾶτε
καὶ σταλίζεσθε πάρα πολύ.
Ὦ ! κάλλος ἀκόμα τῆς μένει...
τῆς τὸ πέρνετε ὅμως ἐσεῖς
τῆς ὡραίας νεκρῆς
ποὺ στὸν κόσμο καμμὰ σὰν αὐτὴ
(δὲν θὰ γένῃ.

Καὶ πρωΐ - πρωΐ ὅταν ξυπνᾶτε
καὶ λουζόσαστε μὲ μύρο πολύ,
ἐκείνης τὸ μύρο σκορπᾶτε
ποὺ ἦταν πάντα τόσο καλή.
Ἀπ' τὰ κατάξανθα μαλλιά της
κίτρινα βαφόσαστε ἀπαλά,
ὦ ! στὰ ὡραῖα της μαλλιὰ,
καμμὰ νὰ παραβγῇ δὲν ἐδύνατο
(μπροστά της.

Γ. Χ ω μ ε ν ί δ η ν. Μᾶς γράφετε :

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο». Μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ χωρὶς κακὰ ἐξετέλεσα τὴν συμβουλήν σας, ἐδιάβασα ἀρκετὰ καὶ ἐξακολουθῶ νὰ διαβάζω. Γι' αὐτὸ σοῦ ἀποστέλω ἕνα διήγημά μου, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅπως τοῦτο κριθῇ καλλίτερον. Μετὰ πλείστης τιμῆς».

Δυστυχῶς ὅμως τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Πρέπει νὰ διαβάσετε πολὺ ἀκόμη. Νά, ἐπὶ παραδείγματι. ἡ ἀρχὴ τοῦ διηγήματος :

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΕΝΟΣ ΣΠΗΛΑΙΟΥ

Ἦταν μιὰ μέρα τοῦ Μαΐου, ὅταν ἐπεσκέφθην τὴν Πάρνηθα, τὸ ὡραῖο καὶ γραφικὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. Οἱ βοσκοὶ μάλις εἶχον κάμει τὴν ἐμφάνσίν των εἰς τὴν μαγευτικὴν ἐξοχὴν τῆς Πάρνηθος, χαρούμενοι ἀπὸ τὴν πληθώρα τοῦ χόρτου καὶ παίζοντες τὴν εὔηχον φλογέραν των. Τὰ ἀρνάκια καὶ τὰ κατσικάκια εἶχον ριχθῆ εἰς τὸ τρελλὸ παιχνίδι των, χαρούμενα καὶ χαιρετίζοντα τὴν ἄνοιξιν. Τὰ πουλάκια ἔψαλλον τὸν ἔρωτά των, ἀκολουθούμενα ἀπὸ τὸ σιγομουρμούρισμα τῶν δένδρων καὶ ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰ βοὴ τῶν ρυάκων. Ἔφθασα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, θαυμάζοντας τὴν ὑπέροχον αὐτὴν φύσιν, εἰς τὴν χαράδραν, μαζὶ μὲ τὸν ὁδηγόν μου Μαθιό. Ἄλλη μεγαλοπρέπεια ! Οἱ ἰσχυροὶ καὶ μεγάλοι βράχοι ἐφάνταζον μεγαλοπρεπῶς, ὡσὰν μορφαὶ ἡμιθέων, ὑπὸ τὸ κτύπημα τῶν χρυσαφένιων ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ξάφνου μέσα στὴ σιγή, τὴν διακοπτομένην ποῦ καὶ ποῦ ἀπὸ μακρὺ βέλασμα κανενὸς προβάτου ἢ ἀπὸ τὴν βαρυὰ βοὴ τῶν κοράκων, ἀναζητούντων λεία, ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ γέρο Μαθιοῦ :

—Ξέρεις, κὺρ Γιῶργο, τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ τοῦ σπηλαίου ;

Ἐγύρισα καὶ κύτταξα πρὸς τὸ μέρος ποὺ μοῦ ἔδειξε ὁ ὁδηγός μου καὶ εἶδα ἕνα μικρὸ ἄνοιγμα κεκαλυμμένον ἀπὸ πυκνὰ ἀγριολούλουδα.

—Ὑπάρχει καμμὰ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ μικροῦ ἀνοίγματος ; ρώτησα.

—Ὑπάρχει καὶ μάλιστα πολὺ τραγική.

—Ἔλα, πέσμου την, μπάρμπα Μαθιέ, κλπ. κλπ.

Κ ώ σ τ. Φ., Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Ἀγαπητὲ κ. Διευτυντά, τυχχάναν κ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἀναγνώστης σας τοῦ σεβαστοῦ «Μπουκέτου» σας, ἀπεφάσισα νὰ σᾶς στείλω ἕνα ποιηματάκι στιχουργῶν μόνος μου θρυνικῶς τὸν πόθον ποῦ ἔχω διὰ κείνην... ποῦ ἔχασα πρὸ ἐτους ἀπ' τὸν κόσμον τοῦτον. Εἶμαι Μσσήνιος καὶ τώρα εὑρίσκομαι εἰς Ἀθήνας καὶ σᾶς παρακαλῶ ὅπως ἐνκρίνετε τοῦτο ἂν εἶναι καλὸ ἢ ὄχι καὶ μοῦ γράφετε εἰς τὴν στήλην τοῦ «κάρτ - ποστάλ». Λέγομε Κωστάκης. Μετ' ἀξιωτίμου τιμῆς».

Καὶ τὸ δικό σας ὅμως ποίημα δὲν εἶνε δυστυχῶς ἐπιτυχημένο, παρὰ τὸν πόνον ποὺ σᾶς τὸ ἐνέπνευσε. Καὶ νά :

ΗΔΟΥ Η ΑΤΥΧΗ

Ἄτυχη χρόνος πέρασε
κ' ἐσὺ κοιμᾶσ' ἀκόμα.
Θυμοῦμαι ἦταν ἄνοιξις
κ' ὅλα τὰ δένδρα ἀνθοῦσαν.

καὶ τὰ πουλιὰ ὁλόγλυκα
τραγούδια κελαϊδοῦσαν.
Βγῆκαν τὰ φύλα τῶν δενδρῶν
ἄνοιξις ἦρθε πάλι

κ' ἐσὺ κοιμᾶσαι δίστυχη
στὴν ἄδοισον τοῦ Ἅδη.
Ξύπνα ν' ἀκούσῃς μὲ τὶ φωνὴ
τ' ἀϊδόνι κελαϊδάει,

βλέποντας κ' αὐτὸ ὁλόχαρο
τὴ φύση νὰ γυρνάει ;
Μόνο ὁ σταυρὸς σ' ἀπόμεινε
κ' αὐτὸ τὸ ὄνομά σου

καὶ μοῦ θυμίζοιν πένθιμα,
τὴν ὄμορφη λαλιά σου.
Ἄτυχη διατί ἡ θύμησις
κοντά σου νὰ μὲ φέρῃ ;

Μὴν εἶν' αὐτὸ τὸ βλέμα σου,
ποὺ εἶχε μία χάρη ;
μέσ' τῆς νυχτιᾶς τὸ σόρσιτο
φλιὰ διὰ νὰ σκορπάῃ ;

Πρόσμενε αὐτοῦ ἐσὺ σταυρὲ
τὸ διάβημα τῆς νιότης,
πρόσμενε πίσω νὰ δεχθῆς
καὶ μὲ στὰ χώματά σου,

τότε θὰ στέκῃς κ' ἐσὺ ποιὸ
ψηλά, ἔτσι δὲν εἶνε ;
διατί συγομαράθηκες καὶ σὺ
ὡραῖα κρίνε ;

Ὦ πολιτεῖα τῶν νεκρῶν
τί ἥσυχα ποῦ μονάζεις,
καμία ἀνθρώπινη φωνὴ
οὔτε ἀνθρώπου ἀνάσα.

μόνον ἕνα μνῆμα ἀνοιχτὸ
καὶ μιὰ γυρμένη πλάκα.
Πολλὰ κυταρίσσια γύρω σου
μὲ τὸν σφοδρὸν ἄνεμο κινοῦντα.

καὶ νανουρίζουν τοὺς νεκροὺς
ἥσυχα καὶ κυμοῦνται.
Βιολέτες διὰ σὲ ἐφύτεψα
ἐδῶ πάνω σημὰ σου.

νὰ μοῦ θυμίζοιν ἄμοιρη
τὴν πρώτην εὐδαιμονία σου.
Νὰ νεκροπολὶ στὸ δενδρὶ
κράζει τὸν σύντροφόν του,

μιὰ νυχτερίδα στὴ σκεπὴ
τοῦ ξωκκλησιοῦ διαβαίνει,
καὶ λυσσασμένος πὰ ὁ χάροντας
καὶ μένα περιμένει.

Νὰ εἰς τὸν κλόνο μιὰ σκιὰ
πάνω στὸ μαῦρο μνῆμα
κλέει αὐτή νε πούχασε
τὸ πλέον ἰδανικό του.

Α. Γ α β ρ ι ε λ ᾶ τ ο ν, Ἐνταῦθα. Ἡ διατύπωσις τοῦ διηγήματός σας ὀχι λογοτεχνική, ὀστερεῖ πολύ. Μᾶς γράφετε πὼς ἔχετε γράψει καὶ δυὸ ρομάντσα. "Αν θέλετε λοιπὸν ν' ἀκούσετε τὴν ἀπολύτως εἰλικρινῆ γνώμη μας, σχίσετέ τα, γιατί δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε καλά. Μελετῆστε καὶ ἀργότερα γράφετε πάλι.

Κ α ΐ τ η ν Γ ι α ν ν ο π ο ύ λ ο υ, Ἐνταῦθα. Ἀδίκως χαρακτηρίζετε τὴν κρίσιν μας ὡς πρόχειρη. Ὅλα τὰ κομμάτια ποὺ μᾶς στέλλονται τὰ κυττάζουμε μὲ τὴν προσοχὴ ποὺ τοὺς ἀξίζει. Ἐξ ἄλλου, προκειμένου περὶ ἔργων, ὅπως τῶν ἀναγνωστῶν μας, δὲν χρειάζεται μελέτη καὶ κόπος γιὰ νὰ τὰ κρίνῃ κανείς. Φτάνει νὰ ρίξῃ μερικὲς ματιές, γιὰ νὰ καταλάβῃ ἀσφαλῶς καὶ ἀλανθάστως τὶ περὶ τίνος πρόκειται. Ἄλλο εἶνε ἡ κρίσις ποὺ κάνουμε στὴ σελίδα αὐτή, καὶ ἄλλο ἡ κριτική. Κριτικὴ ἐπιδέχονται μόνον ἔργα ἀξίας πραγματικῆς καὶ ὄχι νεανικὰ πρωτόλεια. Καὶ γιὰ νὰ ἔρθουμε στὸ σημερινὸ διήγημά σας, σᾶς λέμε ὅτι κι' αὐτὸ εἶνε ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον.

Γ. Γ ε ω ρ γ ι ά δ η ν. Τὸ νέο δῶρο τῶν περιοδικῶν μας, ἡ «Γκρατσιέλλα» τοῦ Λαμαρτίνου, θέναι ἕτοιμη σὲ λίγες ἡμέρες. Κάμετε λοιπὸν ὑπομονὴ καὶ θ' ἀποχτήσετε καὶ τὸ ἀριστούργημα αὐτό, μὲ 4 δελτία καὶ 8 δραχμάς. Κ' ἔπειτα ἔρχεται ἡ «Μιμὴ Πενσόν», τοῦ Μυσσέ, θαῦμα ἐρωτικοῦ ἀναγνώσματος.

Μ. Κ α ρ α μ π ί ν η ν, Ἡράκλειον. Τὸ ποίημά σας «Χωρὶς Ἐλπίδα Προσμονή», καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῆ.

Ν ί ν α ν Θ υ μ α ν ά κ η, Π. Φάληρον. Εἶνε πλήρης ἡ σειρὰ τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ; "Αν ναί, γράψατέ ; ας τί θὰ θέλατε γιὰ δλη τὴ σειρά, φυσικά. Γράψτε μας ἐπίσης ἂν εἶνε δεμένοι οἱ τόμοι ἢ ἄδετοι.

Γ. Σ χ ο λ ί δ η ν, Ἀλιβέριον. «Τὰ Λουλούδια», ὀχι ἐπιτυχές. Πρέπει νὰ διαβάσετε πολύ, γιατί ἀγνοεῖτε στοιχειῶδη πράγματα.

Δ. Π ι σ τ ή ν, Δομοκόν. Τὸ ποίημά σας μὲ τὸν τίτλο «Τώρα ποὺ φεύγω», ὀχι καλό. Κοινὸ πολύ, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην πνοὴν ποιήσεως.

Π ο ν ε μ έ ν η ν Κ α ρ δ ι ά ν, Μυτιλήνην. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ τραγουδάκι σας, δυστυχῶς, ὀχι ἐπιτυχές. Ἐντελῶς ἀκατάλληλο πρὸς δημοσίευσιν.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ΙΙ Ἀμερικῆς » 7

καὶ δι' δλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφαποῦλου